

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 1, параграф 1, второ изречение от Директива на Съвета от 22 март 1977 година относно улесняване на ефективното упражняване от адвокатите на свободата на предоставяне на услуги (77/249/ЕИО) ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че е възможно държава членка да изключи извършването на заверки на истинността на подписи върху документи, изискващи се за учредяването или прехвърлянето на права върху недвижими имоти, от свободното предоставяне на адвокатски услуги и да разреши извършването на тази дейност само от нотариуси?
2. Следва ли член 56 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че същият допуска национална разпоредба на държавата, в която се води регистърът (Австрия), съгласно която дейността по заверка на истинността на подписи върху документи, изискващи се за учредяването или прехвърлянето на права върху недвижими имоти, се извършва само от нотариуси, и чийто ефект се изразява по-конкретно в непризнаването в държавата, в която се води регистърът, на декларация за истинността на подпис, която е изготвена от установен в Чешката република адвокат в държавата на неговото седалище, въпреки че според чешкото право тази декларация има същото правно действие като официалната заверка,

тъй като по-специално,

- а) въпросът за признаването в държавата, в която се води регистърът, на изготвена в Чешката република от установен там адвокат декларация за истинността на подпис върху молба за вписване в имотния регистър по същество се отнася до предоставянето на услуга от адвокат, която не може да се извършва от адвокати, установени в държавата, в която се води регистърът, поради което отказът да бъде призната такава декларация не попада под забраната на ограниченията

или

- б) извършването на посочената дейност само от нотариусите е обосновано с цел да се гарантира законосъобразността и правната сигурност на актове (документи за правни сделки) и следователно служи на императивни съображения от общ интерес и освен това е необходимо за постигане на тази цел в държавата, в която се води регистърът?

⁽¹⁾ Директива 77/249/ЕИО на Съвета от 22 март 1977 година относно улесняване на ефективното упражняване от адвокатите на свободата на предоставяне на услуги, (ОВ L 78, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 46).

**Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 15 юли 2015 г. —
BAWAG PSK Bank für Arbeit und Wirtschaft и Österreichische Postsparkasse AG/Verein für
Konsumenteninformation**

(Дело C-375/15)

(2015/C 354/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: BAWAG PSK Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse AG

Ответник: Verein für Konsumenteninformation

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 41, параграф 1 във връзка с член 36, параграф 1 от Директива 2007/64/ЕО ⁽¹⁾ относно платежните услуги във вътрешния пазар (наричана по-нататък „Директивата за платежните услуги“) да се тълкува в смисъл, че информацията (в електронна форма), която се изпраща от банката на кутията за електронна поща на клиента в рамките на онлайн банкиране (електронно банкиране), така че клиентът може да извлече тази информация чрез щракване след влизане като регистриран потребител в интернет страницата за електронно банкиране, е предоставена на клиента на траен носител?

2) При отрицателен отговор на въпрос 1:

Следва ли член 41, параграф 1 във връзка с член 36, параграф 1 от Директивата за платежните услуги да се тълкува в смисъл, че в такъв случай:

- а) информацията е предоставена на разположение от банката на траен носител, но не е предоставена на клиента, а само е осигурена на негово разположение, или
- б) става въпрос изобщо само за осигуряване на разположение на информацията без използване на траен носител?

⁽¹⁾ Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 97/5/ЕО; (ОВ L 319, стр. 1).

Преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Baleares (Испания), постъпило на 16 юли 2015 г. — Francisca Garzón Ramos и José Javier Ramos Martín/Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A. и Intercotrans S.L.

(Дело C-380/15)

(2015/C 354/16)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Provincial de Les Illes Balears

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Francisca Garzón Ramos y José Javier Ramos Martín

Ответници: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A. и Intercotrans S.L.

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместим ли е с принципа на ефективна съдебна защита, закрепен в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз ⁽¹⁾ член 698, параграф 1 от испанския Гражданскопроцесуален закон, доколкото при всяко положение забранява на съда, разглеждащ предявен по общия ред иск за установяване на нишожността на изпълнителното основание, да постанови като обезпечение спиране на производството по принудително изпълнение, образувано въз основа именно на договора за ипотека, за който се твърди, че е нищожен?
- 2) В случай че отговорът на предишния въпрос е, че испанската разпоредба е несъвместима с посочения член от Хартата, следва ли от това, че в настоящия случай е приложима практиката на Съда на Европейския съюз, установена по-специално с решение на първи състав на Съда от 17 юли 2014 г. (C-169/14) ⁽²⁾?

⁽¹⁾ ОВ 2000 г., С 364, стр. 1.

⁽²⁾ EU:C:2014:2099.